නූතන සමාජ විද්‍යානුකූල දෘෂ්ටිකෝණයන්ට සාපේක්ෂව ගොඩනැගෙන පූර්ණ සංවර්ධනය පිළිබඳ සංකල්පරූපී ග්‍රාපිකෙ නිර්වචනයක්

ආචාර්ය සේන නානායක්කාර

ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය, මානවශාස්ත්‍ර අධ්‍යයනාංශය, ශ්‍රී ලංකා රජරට විශ්වවිද්‍යාලය

සංවර්ධනය යනු සමස්ත මානව වර්ගයාට අදාළ වන්නාවූ සකල විධ ක්ෂේත්‍රයන්හි යහපත් වර්ධනය ලෙස සරලව හඳුනාගත හැක. එහි පූර්ව සාංකල්පික තත්ත්වයේ සිට අද්‍යතනය දක්වා වූ ක්‍රමික පරිවර්තනය වඩාත් සංකීර්ණ තලයකට පිවිස ඇති බව පෙනේ. දිගුකාලීන ලෝක ඉතිහාසය තුළ සිදු වූ මානව සමාජ විකාශනයට සාපේක්ෂව ඒ සඳහා වූ අර්ථකථනයන් ද කලානුරූපව වෙනස්වෙමින් පවතියි. ඇමෙරිකානු ජාතික ලුවී හෙන්රි මෝගන්ගේ සුප්‍රකට මානව විද්‍යා පර්යේෂණ රාශියක් ඇසුරෙන් පිරික්සීමේදී සංවර්ධන සංකල්පයෙහි ආරම්භය සිදුවනුයේ ප්‍රාකෘතික මිනිස් අවධියෙහි ප්‍රාථමික අවධියටත් පෙර සිට බව පෙනේ. එතැන් සිට අද දක්වා විවිධ විෂය ක්ෂේත්‍රයන් හා විවිධ දෘෂ්ටිකෝණයන් ඔස්සේ මෙන්ම විවිධ අරමුණු හා ඉලක්කයන් ඔස්සේ ද මෙය විකාශනය වෙනු දැකිය හැකි ය. ක්‍රියාවලියක්, සිද්ධිදාමයක් හෝ එකිනෙකට සම්බන්ධ ගතිකත්ව සමුදායක් ලෙස සලකා බලන කල එය සපුරා පර්යේෂණාත්මක ය.

.මානව ක්‍රියාවලියේ ඒකාබද්ධ සංකේන්ද්‍රණයක් ලෙස. (Broom,1968:23) හැඳින්වෙන සංවර්ධනය, සමාජය කෙරෙහි පවත්නා සෘජු හා දෘඩතර බැඳීමක් බවට පත්වෙයි. ඒ අනුව, එය සමාජ සංචලනයක් ලෙස ද හැඳින්විය හැකි ය. සමස්ත සමාජය තුළ පැනනැගෙන යහපත් ඉහළ නැගීමක් හෝ සමාජ සුභවාදී වෙනසක් ඉන් අරුත්ගැන්වෙන බව පෙනේ. නූතන සමාජ විද්‍යානුකූල දෘෂ්ටිකෝණයන්ට සාපේක්ෂව එකී සංවර්ධනය අනන්‍යතා පූර්වකව හඳුන්වාදීම මෙම අධ්‍යයනයෙහි ප්‍රමුඛ අරමුණ යි. ඒ සමගම මානව සමාජයේ ඓතිහාසික ගමන්මඟ තුළ සංවර්ධනය සම්බන්ධයෙන් වන ප්‍රමිතීන් හෙළිදරව් කිරීමත්, .පූර්ණ සංවර්ධනය. සම්බන්ධයෙන් සංකල්පරූපී නව ග්‍රාපිකෙ නිර්වචනයක් ඉදිරිපත් කිරීමත් මෙයින් අධ්‍යාශ වෙයි.

ඓතිහාසික විකාශනයකට ලක්ව ඇති දිගුකාලීන සමාජ ක්‍රියාවලියක් පිරික්සීමෙහි ලා වඩාත් ගෝචර ක්‍රමවේදය වනුයේ, ඊට සාපේක්ෂව කාලානුරූපව නිර්මිත ලිඛිත සාහිත්‍යමය සාධකයන් ය. නූතනයට සීමා වූ සංඛ්‍යාත්මක වගුවකින් හෝ වෙනයම් මිනුමකින් එය තක්සේරු කළ නොහැකි ය. සමාජය හා සපුරා බැඳුණු විෂය වපසරියක සාක්ෂි විමර්ශනයෙහි ලා මුද්‍රිත මාධ්‍ය භාවිතකොට ගැනෙනුයේ එබැවිනි. ඒ අනුව, උක්ත ශීර්ෂය හා බැඳුණු සාහිත්‍යමය සාධක විමසුම මෙහි ප්‍රමුඛතම අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය ලෙස ගැනේ.

යන්ත්‍රසූත්‍රාදිය හා වෙනත් නිෂ්පාදන සාධක ආදී මූල්‍යමය වටිනාකම් සමග සෘජුවම බැඳෙන ප්‍රාග්ධන සූක්ෂම රටාව (Capital Intensive) සංවර්ධනය සම්බන්ධයෙහි ලා වූ මුල්කාලීන අනන්‍යතාවන් ය. හුදෙක් ආර්ථික විද්‍යාත්මක දෘෂ්ටිකෝණයන් යටතේ සලකා බැලුණු එහි මූලික ප්‍රමිතීන් හෙවත් නිර්නායකයන් බවට පත්වූයේ රටේ දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය, ඒක පුද්ගල ආදායම හෝ එවැනි වෙනත් මූල්‍ය තක්සේරුවකි. යන්ත්‍ර සූත්‍ර ඇතුළත් තාක්ෂණය හෝ ප්‍රාග්ධනයම මූලික සාධක කොටගත් එකී පසුබිම තුළ පැනනැගුණු වෘද්ධිය හුදෙක් භෞතික සංවර්ධනයක් පමණක් බව පසුකාලීන සමාජ විද්‍යාඥයෝ අවධාරණය කළහ. ඔගස්ටේ කොම්ට්, මැක්ස් වෙබර් ආදී පුරෝගාමී සමාජ විද්‍යාඥයින් විසින් පසුව හෙළිදරව් කරන ලද සමාජ විද්‍යාත්මක නව අර්ථකථනයන් තුළින් සංවර්ධන විෂයයෙහි නව මානයන් හෙළිදරව් කෙරිණි. ආහාර, නිවාස, ධනධාන්‍ය ඇතුළු වෙනත් භෞතික සාධකයන් සම්බන්ධයෙන් කුළුගැන්වෙන වෘද්ධිය භෞතික සංවර්ධනය ලෙසත්, කුදු මහත් සංස්කෘතික ස්වභාවයන් හා බැඳුණු චින්තනමය හා චර්යාමය තත්ත්වයන්හි ඉහළ නැගීම ආධ්‍යාත්මික සංවර්ධනය ලෙසත් (Weber, 1969:124) ඔව්හු හඳුන්වති. සමස්ත සමාජය තුළ සියලු සම්බන්ධතා ගොඩනැගෙනුයේ මානවයා අතර ය. සියලු බලවේග අභිබවා යන, මානවයා හා බැඳුණු සමාජය එහි ගාමක බලවේගය බවට පත්වෙයි. එබැවින් ශ්‍රම සූක්ෂම රටාවකට (Labour Intenstive) අනුව සංවර්ධනයේ නිර්නායකයන් ද වෙනස් කෙරිණි. සමාජ විද්‍යාත්මක අර්ථකථනයන්ට අදාළව ආධ්‍යාත්මික සංවර්ධනයක් හෙළිදරව් කෙරෙනුයේ ඒ අයුරිනි

ඒ අනුව, එය භෞතික, ආධ්‍යාත්මික හා පූර්ණ සංවර්ධනය යනුවෙන් නම් කළ හැකි බව නිගමනය කෙරේ. පූර්ණ සංවර්ධනය හා මූලික ප්‍රස්තුතය ආර්ථික, සමාජීය හා සංස්කෘතික යන ත්‍රිවිධ පාර්ශවයන් ඔස්සේ ප්‍රභේදනය වන අයුරුත්, එකී පාර්ශවයන්ට අදාළ සාධකවල යහපත් වෘද්ධිමය ස්වභාවය අවසන් වශයෙන් පූර්ණ සංවර්ධනය කෙරෙහි නැවත සංකේන්ද්‍රණය කෙරෙන අයුරුත් මෙහි අවධාරිත ය. මෙය හුදු වාචික විස්තර කිරීමකට වඩා සංකල්පරූපී ග්‍රාපිකෙ නිර්වචනයක් ලෙස ඉදිරිපත්කිරීම නූතනයෙහි ලා වඩාත් වැදගත් වනු ඇත.

පූර්ණ සංවර්ධනය

ආර්ථික	සමාජීය	සංස්කෘතික
ආර්ථිකමය සම්පත් නිෂ්පාදන ශිල්පක්‍රම වෙළෙඳපල කටයුතු අනාගත ආයෝජන සෙසු ආර්ථිකමය වටිනාකම් පර්යේෂණාත්මක නව ප්‍රවනතා	රාජ්‍ය පාලන ව්‍යුහය මානව හිමිකම් නීති හා ව්‍යවස්ථා අධ්‍යාපන/සෞඛ්‍යය සමාජ වගකීම් හා වෙනත් පොදුජන සුඛසාධනමය පහසුකම්	සාහිත්‍යය/ශිල්පකලා මාධ්‍ය පරිහරණය අරමුණු හා ආකල්ප ඇදහිලි හා විශ්වාස සිරිත් විරිත් හා සම්ප්‍රදායයන් ආචාරධර්ම හා චර්යාරටා

ආර්ථික හෝ වෙනයම් පාර්ශවයක් පමණක් විෂය කොටගත් එක් පටු වර්ධනීය ස්වභාවයක් මෙන් නොව, මේ තුළ ස්පර්ශ කෙරෙන පොදු මානව ආධ්‍යාත්මික වපසරිය වඩාත් සුවිශේෂි බව මෙකී නව සංකල්පරූපී ග්‍රාපිකෙ නිර්වචනයෙන් අවධාරණය කෙරේ.

කේන්ද්‍රීය වචන:

ප්‍රාග්ධන සූක්ෂම රටාව, ශ්‍රම සූක්ෂම රටාව, භෞතික සංවර්ධනය, ආධ්‍යාත්මික සංවර්ධනය, පූර්ණ සංවර්ධනය

පරිශීලිත කෘති:

1. Broom, Leonard (1968) Social Development and the Society: An Overview on Human Development Process, Free Publishers, N.Y. p. 23
2. Weber, Max (1969) Human Society and the Social Development: An Introduction to the Development Approach, Free Press, Gilencoe, Illinois. p.p.124-125